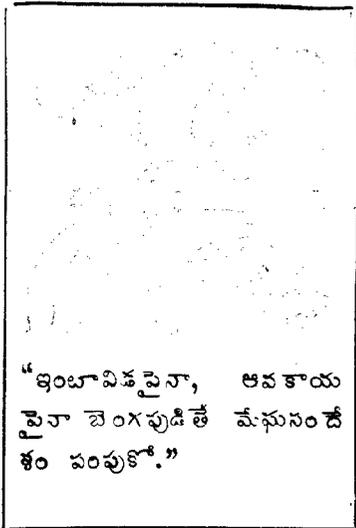

శుభారాత్న గునిబతుకు

“ఇంటావిడ్డవైనా, ఆవకాయ వైనా బెంగవుడితే మేఘునందే శం పంపుకో.”

“గుడారంలో నిదురించే సోల్లకూ! బడాయి లేదుకు పలుకుతావోయ్? బతు కిల్లా భగ్యమంటుంటే అదీ, యిదీ సాధించాలంటూ ఆశలతో అట్లులు చాచుతావెందుకూ? కలగా ఫులగం కాయ గూరల పులుసు త్రాగుతూ కలిగినంతలో సుఖంగా, తృప్తిగా ఉండడానికే ప్రయత్నించు! ఇంటా విడ్డవైనా, ఆవకాయవైనా బెంగవుడితే మేఘునందేశం పంపుకో! ఉదయానే హంద్రీనదిలో అసు మగ్గణ స్నానమాచరించు! బిక్కమొహం పెట్టక కక్కూర్తి రాజ భానిలో రెక్కలు విరుచుకు పని చెయ్యి! భావిభాగ్యోదయం సీఘజ స్కంధాలపై ఆధారపడి వున్నదని గుర్తు వుంచుకో! వై ఆంధ్ర!!”

మిత్రుకురాసిన ఉత్తరం చదువుకొని నీరసంగా వున్నప్పుడు కులబడ్డాడు హరింద్ర. మద్రాసు నైక శ్రేణిలో లో తనతోపాటు పనిచేసిన ప్రవృత్తినాగం ఇప్పటికీ గెంకు ఉత్తరాలు వ్రాశాడు. కాని, తనెం శోధనకు ఒక్కటికూడా వ్రాయలేదు - ఇక్కడకు చెరుకున్న నాటినుంచీ తన జీవిత మొక యంత్రంలా తిరుగుతున్నది. అందులో కొలుమిట్టాడటం తప్ప తనకు బయటి ప్రపంచపు గొడవే పట్టదు.

జీవిత మెల్లకాలమూ పూలబాటలో పయనించడని ప్రభుత్వోద్యోగంలో పడేశ్ అనుభవంకలిగిన హరింద్రకు తెలియనిదికాదు. అయినా తన మాతృ, దేశాభ్యున్నతీకై పాటు పడుతున్నాననే ఆత్మ సంతృప్తి అతనిలో కానరావడంలేదు. ఎందుకనో...

కొద్దిసేపట్లోనే ఇతర మిత్రులు మరి కొందరు రావాలి, కార్యక్రమం ప్రారంభం కావాలి, లేకపోతే తమకీకార్య గడవదు - “రండి! రండి!! గానాబజావా లేక పోతే సుదారం చిన్న బోతున్నది రా భాయీలా!”

“అయితే ప్రస్తుతం మనం ఏకప్రతాభి

వయం ప్రారంభించబోతున్నాం. చిల్లర మల్లరి వేవలన్నీ సిద్ధంకావాలి. అవస రాన్నిబట్టి అప్పర్, లోయర్ తిరగతులనా రుభయలుబా చెయ్యుకోబడతారు. తదనంతర కథా క్రమం చెబుదనివ!”

“ఇవోహం. ఇవోహం”

“ఏమి స్వామి! ఏమని కలస్తా?”

“ఏమున్నదిరా ఇవోహం, మూఢులు కొందరు యదార్థం గ్రహించక అంతా తమ ప్రయోజనమునుకొని విప్రవీగుతూవుంటారు. కాని అదంతా నిర్లక్ష్యమున జ్ఞానదృష్టితో గమనించినవారికి అర్థమవుతుంది. అందుకే నే యోగివుంగవు లిలా ప్రవచించారు:—

“ఏనాడు ఏతీరా
యెవరు చెప్పాగలరు
అనుభవించుట సిద్ధమన్నా!
హరీంద్రు డంతటివాడు
అతివనింటిలో విడచి
డేరాలలో యేడ్చున్నా
గుడారాలలో కూలెనన్నా!
ఏనాడు...”

“బాగుబాగు, అయితేస్వామి, అర్థాంత రంగా సంకమించిన యీ జీవిత యాతనకు తరచోపాయం ఉండదంటారా?”

“లేను నాయనా, లేదు - నా దృష్టి కందినంతవరకు భవిష్యత్తు అగమ్యం గానే వున్నది, తిరువతి భగవదప్పి.”

“మిత్రమా! ఈకార్యమిది మనకు శివరాత్రే సంతాపా? హా! హతోస్మి! అంతది యింకొంది. ఇంతిది మరెంతోతుంది స్వామి!”

“ఎంతైనా కావచ్చునోయ్! అడిగిన చోటనల్లా సర్వసౌఖ్యాలూ వొన గూడి రావాలంటే యెలాగోయ్? ‘ఒకచో నేలను బస్సుళించు నోకచో నోప్పారు పూసెబ్బవై’ — కార్యసాధకుడు కష్టసుఖాలు లెక్కకు రానీయకు నాయనా!”

“త్యాగం చెయ్యాలంటారుగదా, యీ యాగానికి ఫలితమున్నదా స్వామి?”

“నీ తలకాయున్నది—నా కనలే మలే రియా వెన్నుని జీర్ణించింది. దానిబారినండి

శుభారాత్న గునిబతుకు

యెలా తప్పకోవడమా? అనుకుంటుంటే, పొద్దున్న మోల్కానీనరు వచ్చి కలరా ఇంజక్షన్ పాడిచివెళ్ళాడు. అబ్బా... రెక్కలేవని లేదు, బిల్లింతా పులకరించింది ఏం జెయ్యమంటావ్?”

“ఇంత మాత్రానికే దిగులుపడి చచ్చే వాడికి దేశభక్తి అంటే ఏమిలో తెలియ దంటాను. ఎందరెందరు ఎన్ని త్యాగాలు చేస్తే మనమీనాడు యీ డేరాలో కూర్చో గలిగా మంటావ్?”

“ఇంత తొందరలో యీరాష్రం వస్తుంది తెలిస్తే వెళ్ళేనా మానుకోనే వాడె నురా! ఇప్పుడు త్యాగం చెయ్యమంటే ఆది నావల్ల కాదుగా భాయీ!—గొం తెల్లీ ఆకాశం ఆవులించేలా అరుస్తాను.

“ప్రేయసీ, ప్రేయసీ,
ప్రియుడినే ప్రేయసీ,
వేయకన్నులుదాల్చి
వెదకుచున్నానే!”

“మనవాడిపని ర సకం దా య పు పట్టు గోనే పడింది. నేనమాత్రం యెందుకురు గోవాలి?”

“ఓజాబిలి, ఓవెన్నెల!
ఓమలయూ నిలమా!
ప్రియురాలికి విరహాగ్నిని
పెంపుచేయుమా! -
ఎంతఘాలు ప్రేమయో...”

“ఇన్నాళ్ళూ సున్నానికీ, తమలపాకు లకూ ఉన్న మాటు క్రేమకు కూడా యొక్కించి మన ప్రాణాలు నిలుపునా లో డేశాకురా బుదర్.”

“ఈ పట్నంలో కాలం గడవని వారి కాలక్షేపంకోసం హంద్రీనది ఆవతలిగట్టున.”

“సోదరులారా! అప్పు మన ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో బెడ్రో అనే పదానికి బహు చోట ఆవి అర్థం చెప్పాలంటాను.”

“నీ సోహిత్యభిమానం మండినట్టే వుంది.”

“ఎవరురా నా సోహిత్యాన్ని రూపించే ఘోషుడు?”

“చిత్తం! చిత్తం, భావకవిగా రిక్కడ చాటుగా పక్కివున్న రనుకోలేదు. నలుగురిలోకి రంకివార!”

“ఆకాశం అంబరమైతే అవకాశం అందరికొకటే పాయసమ్ము పట్టక రావోయ్ వాయసాలు వచ్చేస్తాయోయ్”

“వీటికి నిజంగానే మతి వేరేంది. రేపు పొద్దున్న గనగ్గు గుగాగు సతీసమేతంగా విచ్చేసిపప్పును మననాడిని ముంగు పట్టు కొని గుడారాల గుహారం వెళ్లిపోయినా మంటారా స్వామి?”

“శివోహం”

“ఓ! పరమేశ్వరీ లైన్లక్కనకి శై! అయ్యా సముద్రమేనవారికి తెలియకేనే నేమనగా—ఇక్కడ, యీ పట్నంలో, కాలం గడవక, నిద్రపట్టక, అర్థరాత్రులు మేల్కొని ఉండేవారిందికి, బినోబింకోసం విరాసంకోసం హంద్రీనదికి ఆవలిగట్టున ఎగ్గిబివక, ఏర్పాటు చేయడమైన దోహోయ్!”

“ఇదేదో మన ప్రాణానికి ఆమ్మతం వర్తిస్తున్నట్టుంది. వెడదాంరా భాయీ?”

“భాను, భాను - ఇరొక యెత్తోయ్, దొంగ వెడవలు. మనమంతా అక్కడకు చేరుకోగానే మూక ఉమ్మడిగావచ్చి మన గుడారాలు దోచుకోడానికి వచ్చిన పన్నాగ విడంతా—”

“ఇక్కడ దొంగతనాలంటా వేమోయ్, పరువు తెక్కు వ-మన కేసరి గర్జారావం విన లేవేమా... దొంగ వెడవలు.”

“అదంతో మనకే సరి - ఇక్కడ దొంగ తనం మంచి పకడ బంధుగా జరుగుతుందని విన్నాము - ఒకడు ఇంట్లో దోచుకుంటూనే నాలువై పులా నలుగురూ పకారాలు కౌస్తుంటారట, రోకళ్లతోను, పచ్చడి బండలతోను—”

“శివోహం, శివోహం—”

“అగండాగండి! మనమీది కేదో రాడి వస్తున్నట్టుంది. అందరం కలిసి యెదుర్కోవాలి. ఇన్వెస్టిగాట్ జండాభావ్”

“శివోహం! శివ్యలారా. ఏమిటి గడబిడ?”

“స్వామీ, మీ కింకా తెలియ వేలేదా? అవిగో చూపండి! ఈ పట్టణంలో వున్న గాడివలన్ని కలిసి కట్టుగా మనమీదకు దాడి వెడలుతున్నాయ్, ఎదుర్కోవాలి!”

“అందరం వొక్కపెట్టున ఎదురువెళ్లి ఓంప్రెపెట్టాలి!”

“లాచిక పుల్లయీ పిట్టచితికులూ పోగు చెయ్యండి! మరేమున్నాయోయ్! బ్రహ్మచారి గాళ్లకు పచ్చడి బండలన్న లేవు”

* * *

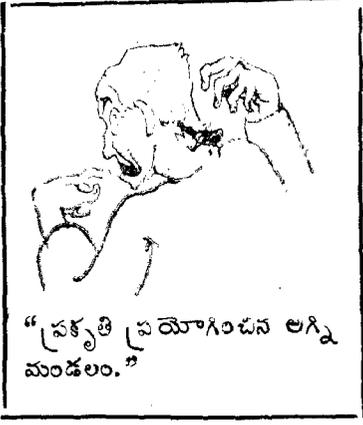
“వాటిని తిప్పికొట్టే సరికి ప్రపంచ సంకాప మంతయింది!”

“ఒరే భాయీ! నిజం చెప్పమంటావా? అబద్ధం చెప్పమంటావా?”

“ఏదో వొకటి తొందరగా అఘోరించ వోయ్!”

“ఈ దురాక్రమణను అవి యెప్పుడూ సహించవు! ఈ బంగారుభూముల్లో మనిం కులకుతూ కాపరాలు వెలగ వెట్టాలంటే, అవి మరొకచోటుకు వలసపోతయ్యా? ఈ పూగు వాటిది మాత్రం కాదురా!”

“చంపావ్ వా! ఈ నూలు బిగ్గరగా

“ప్రకృతి ప్రయోగించిన అగ్ని మండలం.”

“ఈ యాత్రనా ప్రపంచాన్నుంచి బయటపడాలంటే మనల్ని బ్రతికించే సంజీవికొండలు రెండు ప్రభుత్వానికి అండగా వున్నాయ్!”

అంటే మనకు పుట్టకముందువే. అనుగో ఆ కనుపించేది పెక్రటిగారి బంగళా - తెలుసునా?”

“అంగుక నే - యీ నైన్యాన్ని అటు మల్లించాం.”

“ఇనుగిదిగో ఇటుచూడు! నా మెడ మీద ఏదో పాకుతున్నట్టున్నది.”

“సోహం-ఇంకేమున్నదీ? మనవై ప్రకృతి ప్రయోగించిన అగ్ని మండలం - (పురుగు)- ఏం వొక్కంతా మంటలు పెట్టడం లేదు కదా! ఒరే బ్రదర్, రేపణించి మన మొక పనిచేస్తూ వుండాలి, ఏమింటానా? ఒక అరిమణుగు చింతింపను పుటను కలిపి ఆట్టే ప్లెజ్జోవాలి!”

“ఇకేమిటోయ్ కొత్తపవ్వుతి మొదలు పెట్టావ్?”

“నీకు తెలియలే, వగూలు ఆధికంగాపడిన దగ్గిల్లుంచీ టిని మందలు మందలుగా మన మీదకు దాడి జరుపుతూవుంటాయ్, ఆప్పు డీ పుటను పట్టిస్తే - ఇక చూసుకో, చచ్చి స్వర్గానవున్న తెలుగు పెద్దలంతా ఒక్క డెబ్బలో కనబడతారనుకో...”

“మనంకూడా వాళ్ళలో చేరాలంటావా?”

“చెరగానే సరికొను, మనం చెరటం, యీ రాజధాని మారటం ఒక ముహూర్తానే జరుగుతయ్, నామటుకు నే నిలా గాపం చేసుకుంటాను—

“ఏను మరణించుచున్నాను ఇటు నశించు నాకొకకు చెమ్మగిలు నయనమ్ము లేదు

★ గుడారాల్లో గూనిబతుకు ★

నా మరణశయ్యపరచుకొన్నాను నేనె నేనె నాకు ఏడ్వొలుపు విన్నించినాను. ఇదియె నాచింతి...

“ఆగుమానుము కూర్చుండ! పెండ్లిపందిరిలో తల్లిదండ్రుల మంత్రాలు మొదలు పెట్టావేమిరా?”

“తేక చావమంటావురా భాయీ? వాడింగు ధూమిని పట్టుకు దేవుళ్ళాడుచున్నాడు, నేను స్వేదనలో శ్రోతులూ స్వర్ణపురానికి చేరుకొన్నాను.

“దిగిరాను దిగిరాను దివినుండి భువికి నాయిచ్చయేగాక నాకేక వెఱుపు?”

“స్వర్గముంటే మరెక్కడో వున్నదని భ్రాంతి పడుతున్నాడు మన పోదరుడు. మనం ఏనాడు మద్రాసులో స్వేదనలో వెలు ఎక్కానా... ఆనాడే స్వర్ణపురానికి మన ప్రయాణం ప్రారంభమైనదిన్న మాట! జననీ బస్సులోనున్న స్వర్ణపురానికి గరియసీ!”

“ప్రకృతి మనవాడి స్వర్ణప్రయాణాన్ని తెలియజేస్తూ శ్రీమతి కోక కేలిగ్రాం యివ్వటం మంచిదేమో...”

“అంతకంటే ఆకురసన్యాసం పుచ్చుకొని ప్రపంచంతో సంబంధం లేక ఏమూలకైనా పడిపోవడం మంచిదేమో?”

“వేరీనుండీ! ఇంతమంచి ఆలోచన తట్టి సందుకు నిన్ను వేయివిధాల అభినందిస్తున్నాను. సన్యాసాన్ని గూర్చిన ప్రాస్పెక్టివ్ కౌవాలి అంటే, స్వామి సీతారాం దగ్గి ర్నంచి ఇప్పుడే తెప్పించుతాను”

“అంతకంటే పొట్టి శ్రీరాములుగారి కోక ఎప్పుడెవ్వరి లెలిగ్రాం కొట్టడం అవసరమంటాను. ఏమనంటారా? కడుపులో నీళ్లు కదలకుండా ఏ సీమలోనో బ్రతికే ముప్పుల్ని - రాష్ట్రం సాధించి యిక్కడి కెందుకు తరలింపజేశారా? అని”

“ఒకే బ్రతుకే! ఒక్కవిషయం ఖచ్చితంగా చెప్పలే నీనోరు కట్టుకుతుండేమో...”

“ఏమిటావులే - నోరు కట్టేయ్యడమంటే గుడారం కట్టినంత వేలిక అనుకున్నావా?”

“మీను, మీగు: మనకసలు చావనేజీ ఉంటుంది. ఒకచేక యీ యాతనా ప్రపంచా

స్తుంచి బయటపడాలని అంతవని చేసినా, మనల్ని బ్రతికించే సంజీవికొండలు రెండు ప్రభుత్వాని కండ్లగా నిలబడివున్నయ్యే!”

“ఇంతచేటుగా వాగుతున్నందుకు మనవాడి గొంతులో గుక్కెడు తులసినిల్ల పొయ్యిండేరా!”

“భాగు, భాగు! ఆమాటను మనవాడు సాధిప్రాయంగానే వదిలాడంటాను. మామూలు మంచినీళ్లు అడ్డమైనచోట్లా త్రాగుతుంటే కలరామతల్లి కొగలించుకుంటూ దని, అందులో తులసిదళాలు నానేస్తున్నారు-క్రిమి సంహారకోసం!”

“ఎవడికివాడు క్రిమిలు, కీటకాలను చచ్చుకోవడమేనా? ప్రాణం కడటియేజే పాపాయికి జోలపాడడం వున్నదా?”

“అదేదో సువ్వే మొదలుపెట్టు! మేమంతా వంతపాడుతాము.”

“హచ్చ... శ-శ-శ-హోయీ! -

ఏడవకు ఏడవకు

మాచిట్టి పాపాయి!

వడి నై నినై వ్వ

రెత్తుకొంటారూ?

మద్రాసు గిద్రాసు

మరి వదలిపోయింది

తుంగభద్రమ్మ నీ

తొట్టిగట్టింది... హోయీ!”

“అనగనగా ఆంధ్రనీమా

అందమైనా కందనోలూ

అమరెనోయీ!”

“ఏడ్చారంటే తాతయ్యను పిలుస్తానమ్మయ్య - నిన్ను కాక మొన్న పుట్టి ఇంతగడుసు తనమాబుద్ధి! అసలు నీకోకే మిట్టో చెప్ప!”

“దానికి కోరికలు చాలా వున్నయ్యారా తమ్ముడా! షక్కకిండ పలగురాళ్ళాయ్, ముఖనిద్ర యెలా పడుతుంది?”

“దానికి పూర్వజన్మశ్రుతి పూరాగా వున్నది. ఒకప్పుడు మహోన్నత సామ్రాజ్య వైభవంలో ఆ కాశీ మంట్రి, ఇప్పుడు, ఇక్కడి - గులకరాళ్ళ గలగలు వింటూ గుడారంలో గూని బ్రతుకు బ్రతకమంటే అదెలా వొప్పకుంటుందోయ్యో?”

“నీమలుపెట్టిన పుట్టల్లో పాములు దూర గలవు గానీ కేసరు లెలాయివడగలవోయ్యో?”

“నీమలపేరు చెప్పకొని బ్రతికే హక్కు

మన కసలు లేదంటాను. మనకంటే అవి యెప్పుడూ, ఒక అడుగుముందు వుంటున్నాయి. అనుచైనచోట, ఆహారం దొరికే చోట ఆశ్రయం వెతుక్కుంటున్నాయి. గూని బ్రతుకంటే సుతరాముగిట్టదు, రాజకీయాల పేరుతో బ్రతికే వాజమ్యలు వాట్లలో తక్కువ - తలకొక పెత్తనం అంతకంటే సున్న. విజమేనంటారా స్వామి?”

“శివోహం”

“మనది పురోగమనమా తిరోగమనమంటారా గురూ?”

“అతిశయ గమనంలా తోస్తుందోయ్! అంతా వర్తి వివ్యామిత్ర సృష్టి”

“పిడివాదం వెట్టినభిక్ష

నడినెత్తిన మోపినకక్ష

వదీ నీవాదన శిక్ష?

వదీ నీవాతికి రక్ష. - -”

“కీలు గుట్టముమీద

బాలినునేనుగొని

ప్రాణాలు లేనట్టి

భగవంతుడొచ్చాడు

మానావమానాలు

దానమివ్వండిరా!

గానా బజానా

సాగించరండిరా!!”

“కొక్కో - కో -”

“తెల్ల వాలెను కోడికూసెను

పిల్లలందరు గొల్లునేడ్చిరి

పులుగులకు పాటలనునేర్చే

తెలుగు వీరుడమేలుకో - -”

“ఎడారిజీవిత మెదులైనదిలే

గుడారమేయిక గతియైనదిలే!”*

గర్భనిరోధిని

శ్రీలక్ష్మణులు యిలు పొదట గర్భం రాకుండా లోపల్కి వాడుటకు అతి సమ్యక్మైన 48 సం||ల ప్రఖ్యాతికల మందు. బహిష్టు రోజులలో మందు వాడవలెను. 1 పీసా రు, 10/- పి. పి. 1-4-0. కావలసినవారు 1/4 ముందుగా పంపేది. డా|| రత్నం నన్ను మెడికల్ హోల్, మలకపేటబిల్డింగ్స్, హైద్రాబాదు-50కే

శనిదేవత రథచక్రం

(పెద్ద కథ) మూలం: నికొలాయ్. గొగోల్.

కొంతకాలం కిందట ఒక డిపార్టుమెంట్ లో - ఏ డిపార్టుమెంట్ లోనని మీ రడగనూడదు, నేను చెప్పగూడదు. ఈ డిపార్టుమెంట్లు, రాజమెంట్లు, కోర్టులు, ప్రభుత్వశాఖలు ఇవన్నీ లున్నాయే, వీటిని యీ శోజుల్లో ఏ మనదానికి వీలేకుండా పోతోంది. ఏ ఉద్యోగిని పత్రేకుమారు అన్నానరే, చేతమంతటికి అవమానించినట్లు భావిస్తాడు. ఈమధ్యనే ఒక జిల్లాపోలీసు అధికారి పై అధికారులకు ఒక ఫిర్యాదు పంపిస్తూ, ప్రభుత్వశాఖలన్నీ భిక్షమైపోతున్నాయనీ, ఆఖరికి జార్ చక్రవర్తిగారు కూడా ప్రజల నోళ్ళలోపడి భ్రష్టులవుతున్నారనీ అన్నాడు. దీనికి ఋజువుగా ఆయన తన ఫిర్యాదుతోపాటు ఒక రోహంబిక్ నవలకూడా జతచేసి పంపించాడు. ఆ నవలలో ప్రతి పది పేజీలకీ ఒకసారి చొప్పున జిల్లాపోలీసు అధికారి రప్పించబడ్డాడనీ, ఆ రప్పించబడ్డంలో కూడా సురాపానంతో వొళ్ళూ పురూ తెలియని స్థితిలో రప్పించబడ్డాడనీ అతగాడు ఫిర్యాదుచేశాడు. అందుచేత అనమనంగా ఇటువంటి మనస్తాపా లెవరికీ కలగకుండా, ఇందాక నేను పేర్కొన్న డిపార్టుమెంట్ ని "ఒకానొక డిపార్టుమెంట్" అని ఉడచారించడమే మంచిది. ఆ "ఒకానొక డిపార్టుమెంట్ లో" ఒకా

నొక ఉద్యోగి వుండేవాడు. ఆపే చెప్ప్యో దగినంత మనిషేమీ కాదు; పొట్టిగా వుంటాడు; వొంటినిండా స్పృటకం

మచ్చలు, ఎరటిజుట్టూ, బట్టలతా, ముసతలు పడిన దవ్వలు, కండగడ్డలాగ జేవురించిన వొళ్లు, ఇత్యాది విలక్షణాలు కలిగిన మనిషి. అతనికిలాంటి ఆకారం కలగడానికి సెంట్ పీటర్స్ బర్ వాతావరణమే కారణం. ఇక అతని ఉద్యోగం - (మన రష్యన్లకి ఉద్యోగం సంగతి చెబితే గాని ఆమరిషి చప్పన అర్థంకాదు) అతడు ఆ డిపార్టుమెంట్ లో గుమాస్తాగిరి సెలిగిస్తున్నాడు. నోరులేనివాళ్ళని పట్టుకుని విమర్శించడం అనూచానంగా వచ్చే సత్యం ప్రదాయం గనక కొందరు రచయితలు ప్రత్యేకించి యీ పదవిని పట్టుకుని విడిచిస్తూ ప్రాయాడం అందరూ ఎరిగినారే.

నికొలాయ్ గొగోల్
1809 నుండి 1852 వరకూ జీవించిన రష్యన్ రచయిత. నవలలు, కథలు, నాటకాలు వ్రాశాడు. రష్యన్ సారస్వతంలో వాస్తవికతను ప్రారంభించిన మూలపురుషుల్లో ఒకడు. ఆనాటి రష్యన్ నిరంకుశత్వం గొగోల్ రచనలతో గగ్గోలు పడింది. ప్రస్తుత అనువాదానికి అతని "దిక్లోక్" ('కోటు') అనే కథ ఆధారం. "మనమంతా గొగోల్ కోటులోంచి వచ్చిన వాళ్లమే" అని ఒక రష్యన్ రచయిత చమత్కరించాడు.

ఆ గుమాస్తా యింటిపేరు బాష్ మాచ్ కిన్. ఈ పేరు బహుశా బాష్ మాచ్ (బూట్లు) అనే మాటనుంచి వచ్చివుంటుంది; ఎప్పుడు, ఏ కాలంలో, ఏవిధంగా వచ్చిందో మటుకు చెప్పలేను. మనకున్న చారిత్రక కథార మల్లా, అతని తండ్రి, తాత, ముతాత, అసలు బాష్ మాచ్ కిన్ వంశస్థులందరూ నిత్యమూ బూట్లు తొడుక్కనేవాళ్ళు; బాటికి ఏదాదికి రెండుమూడుసార్లు అడుగు పూడిపోవడం, తిరిగి వేయించుకోవడం జరిగేది. అతనిపేరు అకాకి అకాకి యెన్. పాతకులకి యీపేరు చిత్రంగాను, తెచ్చి పెట్టుకున్నట్టుగాను కనిపించవచ్చు. కాని

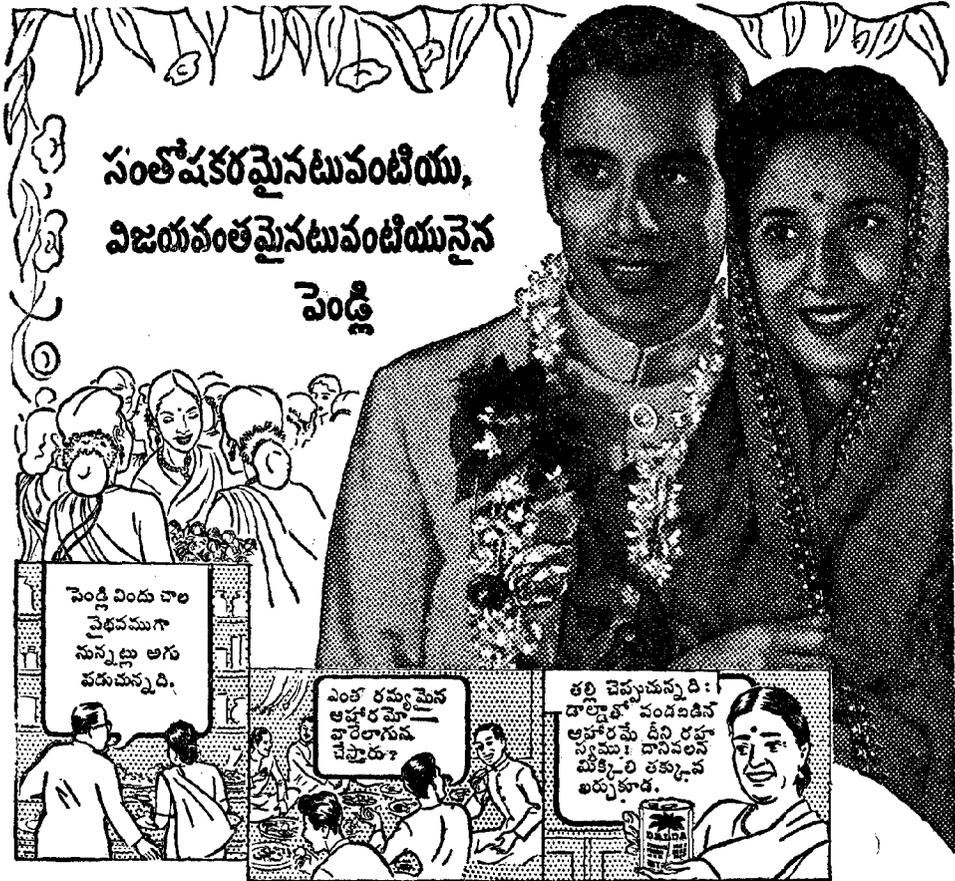
అనువాదం: నంధూరి రామమోహనరావు

★ శనిచోవత రథచక్రం ★

అది విమాత్రమా తెచ్చి పెట్టుకున్న పేరు కాదనినీ, మరో పేరు పెట్టడానికి బిల్లేని ఆనాధారణ పరిస్థితులు ఏర్పడడంవల్లనే ఆ పేరు పెట్టవలసి వచ్చిందని నేను నిర్ధారణగా చెప్పగలను.

ఆ ఆనాధారణ పరిస్థితులివి: నాకు జ్ఞాపకమున్నంతవరకూ, అకాశీ ఆకాశీయైలివే మహాశయుడు

మార్చి 28 వ తేదీ సాయంత్రం పుట్టాడు అతని తల్లి ఒకానొక ప్రభువ్యవస్థాగి భార్య; మంచిమనిషి. తన కుమారుని నామ కరణ మహోత్సవానికి. అన్ని యేర్పాట్లూ చేసింది. ఆ సందర్భానికి మట్టాలు పలువురు హాజరయ్యారు. మట్టాలు ఎన్ని చేర్చు

సంతోషకరమైనటువంటియు,
విజయవంతమైనటువంటియునైన
పెండ్లి

మీరు డాల్డా వనస్పతితో వండారంటే ఏ విం దైనను తప్పకుండా వైభవముగానుండును. అన్నివిధములైన ఆహారములకు అది దివ్యమైన వంటపదార్థము. అది గాలికూడ చొరవకుండా ఫేదాచేయబడిన బిన్నులో క్రొత్తగాను, కుర్దముగాను, ఆరోగ్యకరముగాను ఉండును. కాబట్టి పెండ్లి ఏర్పాటుచేయునపుడు డాల్డా వనస్పతి తప్పకుండా ఆవసరము. దానివలన బిక్కిలి తక్కువ అయ్యుచున్నది.

పెండ్లి విందును ఏలాగు ఏర్పాటుచేయుట? ఉత్తమమైన ఆహారమే దీని రహస్యము! దానివలన బిక్కిలి తక్కువ అయ్యుచున్నది. ఫోన్ చేయండి 353, బొంబాయి!

డాల్డా
వనస్పతి

HVM. 199-X62 TL